

Judikatūras krājums

TIESAS SPRIEDUMS (ceturtā palāta)

2014. gada 27. martā *

Lūgums sniegt prejudiciālu nolēmumu — Tiesību aktu tuvināšana — Autortiesības un blakustiesības — Informācijas sabiedrība — Direktīva 2001/29/EK — Interneta vietne, kurā kinematogrāfijas darbi ir nodoti sabiedrības rīcībā bez autortiesību blakustiesību subjektu piekrišanas — 8. panta 3. punkts — Starpnieku, kuru pakalpojumus trešās personas izmanto autortiesību vai blakustiesību pārkāpumam, jēdziens — Interneta pieslēguma pakalpojumu sniedzējs — Rikojums, kas adresēts interneta pieslēguma nodrošinātājam un kurā tam ir aizliegts piešķirt saviem klientiem piekļuvi interneta vietnei — Pamattiesību izvērtēšana

Lieta C-314/12

par lūgumu sniegt prejudiciālu nolēmumu atbilstoši LESD 267. pantam, ko *Oberster Gerichtshof* (Austrija) iesniedza ar lēmumu, kas pieņemts 2012. gada 11. maijā un kas Tiesā reģistrēts 2012. gada 29. jūnijā, tiesvedībā

UPC Telekabel Wien GmbH

pret

Constantin Film Verleih GmbH,

Wega Filmproduktionsgesellschaft mbH.

TIESA (ceturtā palāta)

šādā sastāvā: palātas priekšsēdētājs L. Bejs Larsens [*L. Bay Larsen*], Tiesas priekšsēdētāja vietnieks, kas pilda ceturtās palātas tiesneša pienākumus, K. Lēnarts [*K. Lenaerts*], tiesneši M. Safjans [*M. Safjan*], J. Malenovskis [*J. Malenovský*] (referents) un A. Prehala [*A. Prechal*],

ģenerālvokāts P. Kruss Viljalons [*P. Cruz Villalón*],

sekretāre A. Impellicēri [*A. Impellizzeri*], administratore,

ņemot vērā rakstveida procesu un 2013. gada 20. jūnija tiesas sēdi,

ņemot vērā apsvērumus, ko sniedza:

— *UPC Telekabel Wien GmbH* vārdā – *M. Bulgarini* un *T. Höhne*, *Rechtsanwälte*,

— *Constantin Film Verleih GmbH* un *Wega Filmproduktionsgesellschaft mbH* vārdā – *A. Manak* un *N. Kraft*, *Rechtsanwälte*,

* Tiesvedības valoda – vācu.

- Austrijas valdības vārdā – *A. Posch*, pārstāvis,
- Itālijas valdības vārdā – *G. Palmieri*, pārstāve, kurai palīdz *W. Ferrante, avvocato dello Stato*,
- Nīderlandes valdības vārdā – *C. Schillemans* un *C. Wissels*, pārstāves,
- Apvienotās Karalistes valdības vārdā – *L. Christie*, pārstāvis, kam palīdz *S. Malynicz, barrister*,
- Eiropas Komisijas vārdā – *J. Samnadda* un *F. W. Bulst*, pārstāvji,

noklausījusies ģenerālvokāta secinājumus 2013. gada 26. novembra tiesas sēdē,

pasludina šo spriedumu.

Spriedums

- 1 Lūgums sniegt prejudiciālu nolēmumu ir par Eiropas Parlamenta un Padomes 2001. gada 22. maija Direktīvas 2001/29/EK par dažu autortiesību un blakustiesību aspektu saskaņošanu informācijas sabiedrībā (OV L 167, 10. lpp.) 5. panta 1. punkta, 2. punkta b) apakšpunkta un 8. panta 3. punkta, kā arī noteiktu Savienības tiesībās paredzētu pamattiesību interpretāciju.
- 2 Šis lūgums tika iesniegts tiesvedībā starp *UPC Telekabel Wien GmbH* (turpmāk tekstā – “*UPC Telekabel*”) un *Constantin Film Verleih GmbH* (turpmāk tekstā – “*Constantin Film*”), kā arī *Wega Filmproduktionsgesellschaft mbH* (turpmāk tekstā – “*Wega*”) par prasību norīkot tam liegt tā klientiem piekļuvi interneta vietnei, kurā sabiedrības rīcībā tiek nodotas noteiktas pēdējo minēto filmas bez to piekrišanas.

Atbilstošās tiesību normas

Savienības tiesības

- 3 Direktīvas 2001/29 preambulas 9. un 59. apsvērumā ir noteikts:

“(9) Autortiesību un blakustiesību saskaņošanas pamatā jābūt augstam aizsardzības līmenim, jo šīm tiesībām ir izšķiroša nozīme intelektuālajā jaunradē. [...] Tāpēc intelektuālais īpašums ir atzīts par īpašuma neatņemamu sastāvdaļu.

[..]

(59) Digitālajā vidē trešās personas jo īpaši var izmantot starpnieku pakalpojumus, lai veiktu nelikumīgas darbības. Daudzos gadījumos attiecīgie starpnieki ir izdevīgā stāvoklī un var pabeigt attiecīgās nelikumīgas darbības. Tāpēc, neskarot citas pieejamās sankcijas un tiesiskās aizsardzības līdzekļus, tiesību subjektiem vajadzētu būt iespējai pieprasīt rīkojumu pret starpnieku, kas trešās personas uzdevumā pārkāpj tiesības, kuras attiecas uz aizsargātu darbu vai citu tiesību objektu tīklā. [...] Nosacījumi un kārtība, kas attiecas uz minētajiem rīkojumiem, būtu jāparedz dalībvalstu tiesību aktos.”
- 4 Minētās direktīvas 1. panta ar nosaukumu “Piemērošanas joma” 1. punktā ir noteikts:

“Šī direktīva attiecas uz autortiesību un blakustiesību tiesisko aizsardzību iekšējā tirgū, liekot īpašu uzsvāru uz informācijas sabiedrību.”

- 5 Minētās direktīvas 3. panta ar nosaukumu “Tiesības uz darbu izziņošanu un tiesības uz cita tiesību objekta publiskošanu” 2. punktā ir noteikts:

“Dalībvalstis paredz ekskluzīvas tiesības atļaut vai aizliegt publiskošanu, izmantojot vai neizmantojot vadus, tā, lai sabiedrības locekļi tiem var piekļūt no pašu izvēlētas vietas pašu izvēlētā laikā:

[..]

c) filmu pirmo fiksāciju producentiem – attiecībā uz viņu uzņemto filmu oriģināliem un kopijām;

[..].”

- 6 Direktīvas 2001/29 8. panta ar nosaukumu “Sankcijas un tiesiskās aizsardzības līdzekļi” 3. punktā ir noteikts:

“Dalībvalstis nodrošina to, ka tiesību subjekti var pieprasīt rīkojumu pret starpniekiem, kuru pakalpojumus trešā persona izmanto, lai pārkāptu autortiesības vai blakustiesības.”

Austrijas tiesības

- 7 1936. gada 9. aprīļa Likuma par autortiesībām (*Urheberrechtsgesetz; BGBl. 111/1936*), kas ir grozīts ar jauno 2003. gada Likumu par autortiesībām (*Urheberrechtsgesetz-Novelle 2003, BGBl. I, 32/2003*; turpmāk tekstā – “*UrhG*”), 18.a panta 1. punkts ir izteikts šādi:

“Ekskluzīvu tiesību nodot darbu sabiedrības rīcībā, izmantojot vai neizmantojot vadus, veidā, kas atļauj katram tam piekļūt vietā un brīdī pēc savas izvēles, subjekts.”

- 8 *UrhG* 81. panta 1. un 1.a punktā ir noteikts:

“1. Persona, kuras ar likumu piešķirtās ekskluzīvās tiesības ir pārkāptas vai kura paredz šādu pārkāpumu, var prasīt to izbeigt. Tiesvedību var uzsākt arī pret uzņēmuma īpašnieku, ja kāds no darbiniekiem vai pilnvarotajām personām uzņēmuma darbības laikā ir pieļāvis pārkāpumu vai tāds draud rasties; 81. panta 1.a punktu piemēro *mutatis mutandis*.

1.a Ja persona, kas ir izdarījusi šādu pārkāpumu vai no kuras šāds pārkāpums draud, izmanto šajā nolūkā starpnieka pakalpojumus, tad arī tam var prasīt, lai viņš izbeidz darbības, atbilstoši 1. punktam. [..].”

- 9 Kodeksa par izpildes procedūrām 355. panta 1. punktā ir noteikts:

“Izpilde pret personu, kam ir noteikts izbeigt kādu darbību vai pieciest kādu darbību, notiek tādējādi, ka pēc tam, kad izpildraksts ir kļuvis izpildāms, par jebkuru pretdarbību pēc izpildes tiesas pieteikuma saskaņā ar piekrišanu izpildei tiek noteikts naudas sods. Par jebkuru turpmāku pretdarbību izpildes tiesai pēc pieteikuma ir jānosaka vēl viens naudas sods vai apcietinājums ar kopējo ilgumu līdz vienam gadam [..].”

- 10 No paskaidrojumiem, ko iesniedzējtiesa sniegusi lūgumā sniegt prejudiciālu nolēmumu, izriet, ka piespiedu izpildes stadijā aizlieguma adresāts, lai viņš tiktu atbrīvots no savas atbildības, var apgalvot, ka viņš ir veicis visus pasākumus, ko no viņa varēja sagaidīt, lai novērstu aizliegto rezultātu.

Pamatlieta un prejudiciālie jautājumi

- 11 *Constantin Film* un *Wega*, divas filmu ražošanas sabiedrības, kas konstatēja, ka interneta vietnē bez to piekrišanas tiek piedāvāts lejuplādēt vai skatīties tiešsaistē noteiktas filmas, kas ir to ražojumi, vērsās pagaidu noregulējuma tiesā, lai, pamatojoties uz *UrhG* 81. panta 1.a punktu, tiktu pieņemts rīkojums, kurā tiktu pieprasīts *UPC Telekabel*, interneta pieslēguma nodrošinātājam, bloķēt savu klientu piekļuvi attiecīgajai interneta vietnei, jo šajā lapā sabiedrības rīcībā bez tās piekrišanas ir nodoti filmu darbi, attiecībā uz kuriem tām ir blakustiesības.
- 12 Ar 2011. gada 13. maija rīkojumu *Handelsgericht Wien* (Austrija) aizliedza *UPC Telekabel* sniegt saviem klientiem strīdīgo interneta piekļuvi un šis aizliegums it īpaši bija jāīsteno, bloķējot šīs lapas aktuālo domēna vārdu un *IP* adresi ("Internet Protocol"), kā arī jebkuru citu tās *IP* adresi, kuru šī sabiedrība varēja zināt.
- 13 2011. gada jūnijā – pēc tam, kad Vācijas policijas iestādes pret tās uzturētājiem sāka izmeklēšanu, – attiecīgā interneta vietne izbeidza savu darbību.
- 14 Ar 2011. gada 27. oktobra rīkojumu *Oberlandesgericht Wien* [Vīnes apgabaltiesa] (Austrija) kā apelācijas tiesa daļēji grozīja pirmās instances tiesas rīkojumu, kļūdaini precizējot, kādi līdzekļi *UPC Telekabel* ir jāīsteno, lai bloķētu šo strīdīgo interneta vietni un tādējādi izpildītu rīkojumu. Izdarot šo secinājumu, *Oberlandesgericht Wien* apgalvoja, ka *UrhG* 81. panta 1.a punkts esot jāinterpretē, ievērojot Direktīvas 2001/29 8. panta 3. punktu. Tālāk tā uzskatīja, ka, tā kā *UPC Telekabel* sniedz saviem klientiem iespēju piekļūt prettiesiski publiskotiem darbiem, tā ir jāuzskata par starpnieci, kuras pakalpojumi tiek izmantoti, lai pārkāptu blakustiesības, līdz ar to *Constantin Film* un *Wega* ir tiesības prasīt, lai pret šo sabiedrību tiktu izdots rīkojums. Tomēr attiecībā uz autortiesību aizsardzību *Oberlandesgericht Wien* nolēma, ka *UPC Telekabel* var tikai tikt noteikts pienākums panākt zināmu seku iestāšanos, proti, aizliegt klientiem piekļuvi strīdīgajai interneta vietnei, bet ir jā saglabā brīvība izvēlēties izmantojamus līdzekļus.
- 15 *UPC Telekabel* iesniedza *Revision* [kasācijas] sūdzību *Oberster Gerichtshof* [Augstākajā tiesā] (Austrija).
- 16 Savas apelācijas atbalstam *UPC Telekabel* it īpaši apgalvoja, ka šie pakalpojumi nevar tikt uzskatīti par tādiem, kas tiek izmantoti, lai pārkāptu autortiesības un blakustiesības Direktīvas 2001/29 8. panta 3. punkta izpratnē, jo tai nav nekādu komercattiecību ar strīdīgās interneta vietnes ekspluatētājiem un nav pierādīts, ka tās pašas klienti būtu rīkojušies nelikumīgi. Katrā ziņā *UPC Telekabel* apgalvo, ka dažādi bloķēšanas pasākumi, kas var tikt īstenoti, visi tehniski var tikt apiesti un ka daži no tiem ir pārmērīgi dārgi.
- 17 Šādos apstākļos *Oberster Gerichtshof* nolēma apturēt tiesvedību un uzdot Tiesai šādus prejudiciālus jautājumus:
 - "1) Vai Direktīvas 2001/29 [...] 8. panta 3. punkts ir interpretējams tādējādi, ka persona, kura bez tiesību subjekta piekrišanas internetā publisko aizsargātus objektus [Direktīvas 2001/29 3. panta 2. punkta izpratnē], izmanto to personu [interneta] pieslēguma pakalpojumus, kuras piekļūst šiem tiesību objektiem?

Ja uz pirmo jautājumu atbilde ir noliedzoša,

 - 2) vai reproducēšana personiskai lietošanai [Direktīvas 2001/29 5. panta 2. punkta b) apakšpunkta izpratnē] un īslaicīga un papildu reproducēšana [Direktīvas 2001/29 5. panta 1. punkta izpratnē] ir pieļaujama tikai tad, ja reproducēšanas paraugs ir ticis likumīgi reproducēts, izplatīts vai padarīts publiski pieejams?

Ja uz pirmo vai otro jautājumu atbilde ir apstiprinoša un tādējādi pret [interneta] pieslēguma nodrošinātāju atbilstoši Direktīvas 2001/29 8. panta 3. punktam ir jāizdod tiesas rīkojums:

- 3) vai ar Savienības tiesībām un īpaši saskaņā ar tām nepieciešamo lietas dalībnieku pamattiesību izvērtēšanu ir saderīgi [interneta] pieslēguma nodrošinātājam vispārīgi (proti, neuzdodot veikt konkrētus pasākumus) aizliegt ļaut saviem klientiem piekļūt konkrētai interneta vietnei, ciktāl tajā tiek publiskota informācija vienīgi vai lielākoties bez tiesību subjekta piekrišanas, ja pieslēguma nodrošinātājs var izvairīties no soda par pienākuma neizpildi, ja tas pierāda, ka jau ir veicis visus iespējamus pasākumus?

Ja uz trešo jautājumu atbilde ir noliedzoša,

- 4) vai ar Savienības tiesībām un īpaši saskaņā ar tām nepieciešamo lietas dalībnieku pamattiesību izvērtēšanu ir saderīgi [interneta] pieslēguma nodrošinātājam uzlikt pienākumu veikt noteiktus pasākumus, lai saviem klientiem apgrūtinātu piekļuvi interneta vietnei ar prettiesiski publiskotu saturu, ja šo pasākumu veikšanai nepieciešamas ievērojamas pūles, tomēr tie var tikt viegli apietī arī bez īpašām tehnoloģijas zināšanām?”

Par prejudiciālajiem jautājumiem

Par prejudiciālo jautājumu pieņemamību

- 18 Vispirms jānorāda, ka apstākļi, ka pamatlietā aplūkotā interneta vietne ir izbeigusi savu darbību, prejudiciālos jautājumus nepadara nepieņemamus.
- 19 Atbilstoši pastāvīgajai judikatūrai saskaņā ar LESD 267. pantā noteikto procedūru, kas balstīta uz noteiktu funkciju sadali starp valsts tiesām un Tiesu, tikai valsts tiesa, kura izskata strīdu un kurai ir jāuzņemas atbildība par pieņemamo tiesas nolēmumu, ir tā, kas, ņemot vērā lietas īpatnības, var noteikt, cik lielā mērā prejudiciālais nolēmums ir vajadzīgs, lai šī tiesa varētu taisīt spriedumu, un cik atbilstīgi ir Tiesai uzdotie jautājumi (šajā ziņā skat. 2013. gada 14. marta spriedumu lietā C-415/11 *Aziz*, 34. punkts).
- 20 Tādējādi valsts tiesas iesniegto lūgumu Tiesa var noraidīt tikai tad, ja ir acīmredzams, ka lūgtajai Savienības tiesību interpretācijai nav nekāda sakara ar pamatlietas faktisko situāciju vai tās priekšmetu, vai arī gadījumos, kad izvirzītā problēma ir hipotētiska vai kad Tiesai nav zināmi faktiskie vai juridiskie apstākļi, kas nepieciešami, lai sniegtu noderīgu atbildi uz tai uzdotajiem jautājumiem (iepriekš minētais spriedums lietā *Aziz*, 35. punkts).
- 21 Tas tā nav pamatlietā, jo no lūguma sniegt prejudiciālu nolēmumu izriet, ka atbilstoši Austrijas tiesībām iesniedzējtiesai ir jāpieņem nolēmums, pamatojoties uz faktiem, ko tā ir norādījusi pirmajā instancē, t.i., brīdī, kad pamatlietā aplūkotā interneta vietne vēl bija pieejama.
- 22 No iepriekš minētā izriet, ka lūgums sniegt prejudiciālu nolēmumu ir pieņemams.

Par pirmo jautājumu

- 23 Ar pirmo jautājumu iesniedzējtiesa būtībā jautā, vai Direktīvas 2001/29 8. panta 3. punkts ir jāinterpretē tādējādi, ka persona, kas interneta vietnē nodod sabiedrības rīcībā aizsargātus objektus bez tiesību subjekta piekrišanas šīs direktīvas 3. panta 2. punkta izpratnē, izmanto personu, kas apskata šos objektus, interneta pieslēguma nodrošinātāja pakalpojumus, kas ir jāuzskata par starpnieku Direktīvas 2001/29 8. panta 3. punkta izpratnē.

- 24 Vispirms ir jānorāda, ka pamatlietā ir skaidrs, ka aizsargātie objekti ir nodoti interneta vietnes lietotāju rīcībā bez 3. panta 2. punktā minēto tiesību subjektu piekrišanas.
- 25 Ņemot vērā, ka atbilstoši šai tiesību normai tiesību subjektiem ir ekskluzīvas tiesības atļaut vai aizliegt jebkādu nodošanas sabiedrībai darbību, ir jākonstatē, ka, nododot aizsargātu objektu sabiedrības rīcībā interneta vietnē bez tiesību subjektu piekrišanas, tiek pārkāptas autortiesības un blakustiesības.
- 26 Lai novērstu šādu aplūkoto tiesību pārkāpumu, Direktīvas 2001/29 8. panta 3. punktā ir paredzēta iespēja, ka tiesību subjekti var pieprasīt rīkojumu pret starpniekiem, kuru pakalpojumus trešā persona izmanto, lai pārkāptu kādas no to tiesībām.
- 27 Kā tas ir norādīts Direktīvas 2001/29 preambulas 59. apsvērumā, tā kā arvien vairāk tiek izmantoti starpnieku pakalpojumi, lai pārkāptu autortiesības vai blakustiesības, šie starpnieki daudzos gadījumos ir vislabākajā situācijā, lai izbeigtu šos pārkāpumus.
- 28 Šajā gadījumā *Handelsgericht Wien* [Vīnes tirdzniecības tiesa], bet pēc tam *Oberlandesgericht Wien* pieprasīja *UPC Telekabel*, interneta pakalpojumu sniedzējam, kas norādīts pamatlietā aplūkotajā rīkojumā, izbeigt *Constantin Film* un *Wega* tiesību pārkāpumu.
- 29 *UPC Telekabel* tomēr apstrīd, ka Direktīvas 2001/29 8. panta 3. punkta izpratnē tas varot tikt kvalificēts kā starpnieks, kura pakalpojumi tiek lietoti, lai pārkāptu autortiesības vai blakustiesības.
- 30 Šajā ziņā no Direktīvas 2001/29 preambulas 59. apsvēruma izriet, ka starpnieka jēdziens, kas lietots šīs direktīvas 8. panta 3. punktā, attiecas uz ikvienu personu, kas trešās personas uzdevumā pārkāpj tiesības, kuras attiecas uz aizsargātu darbu vai citu tiesību objektu tīklā.
- 31 Ievērojot Direktīvas 2001/29 mērķi – kas it īpaši izriet no tās preambulas 9. apsvēruma – garantēt tiesību subjektiem augstu aizsardzības līmeni, izmantotais pārkāpuma jēdziens līdz ar to ir jāsaprot kā tāds, kas ietver arī situāciju, kad aizsargāts objekts ir ievietots internetā sabiedrības rīcībā bez attiecīgo tiesību subjektu piekrišanas.
- 32 Tādējādi, ņemot vērā, ka interneta pieslēguma nodrošinātājs, piešķirot pieslēgumu interneta tīklam, padara iespējamu šādas pirātkopijas pārraidīšanu starp abonentu un trešo personu (šajā ziņā skat. 2009. gada 19. februāra rīkojumu lietā C-557/07 *LSG-Gesellschaft zur Wahrnehmung von Leistungsschutzrechten*, Krājums, I-1227. lpp., 44. punkts), jāuzskata, ka tāds interneta pieslēguma nodrošinātājs kā pamatlietā, kas ļauj klientiem piekļūt aizsargātiem objektiem, kurus sabiedrības rīcībā internetā ir nodevusi trešā persona, ir starpnieks, kura pakalpojumi tiek izmantoti, lai pārkāptu autortiesības vai blakustiesības Direktīvas 2001/29 8. panta 3. punkta izpratnē.
- 33 Šādu secinājumu apstiprina Direktīvas 2001/29 mērķis. Izslēdzot interneta pieslēguma nodrošinātāju no Direktīvas 2001/29 8. panta 3. punkta piemērošanas jomas, tiktu būtiski samazināta tiesību subjektiem ar minēto direktīvu piešķirtā aizsardzība (šajā ziņā skat. iepriekš minēto rīkojumu lietā *LSG-Gesellschaft zur Wahrnehmung von Leistungsschutzrechten*, 45. punkts).
- 34 Minētais secinājums nevar tikt apstrīdēts, iebilstot, ka, lai Direktīvas 2001/29 8. panta 3. punkts būtu piemērojams, ir jāpastāv līgumiskai saiknei starp interneta pieslēguma nodrošinātāju un personu, kas ir pārkāpusi autortiesības vai blakustiesības.
- 35 Ne no minētā 8. panta 3. punkta, ne no citas Direktīvas 2001/29 normas neizriet, ka tiek prasītas īpašas attiecības starp personu, kas pārkāpj autortiesības vai blakustiesības, un starpnieku. Turklāt šī prasība nevar arī tikt secināta no šīs direktīvas mērķiem, jo šādas prasības pieļaušana samazinātu tiesisko aizsardzību, kas ir atzīta aplūkoto tiesību subjektiem, kaut arī minētās direktīvas mērķis, kā tas it īpaši izriet no tās preambulas 9. apsvēruma, tieši ir tam nodrošināt paaugstinātu aizsardzības līmeni.

- 36 Secinājums, ko Tiesa ir izdarījusi šī sprieduma 30. punktā, nav atceļams arī ar apgalvojumu, ka, lai panāktu rīkojuma pret interneta pieslēguma nodrošinātāju pieņemšanu, autortiesību vai blakustiesību subjektiem ir jāpierāda, ka noteikti minēto nodrošinātāju klienti tiešām attiecīgajā interneta vietnē iepazīstas ar aizsargātajiem objektiem, kas nodoti sabiedrības rīcībā bez tiesību subjektu piekrišanas.
- 37 Direktīvā 2001/29 ir prasīts, ka pasākumu, kas ir jāpieņem dalībvalstīm, lai to transponētu, mērķiem ir jābūt ne tikai izbeigt autortiesību vai blakustiesību pārkāpumus, bet arī novērst jaunus pārkāpumus (šajā ziņā skat. 2011. gada 24. novembra spriedumu lietā *C-70/10 Scarlet Extended*, Krājums, I-11959. lpp., 31. punkts, un 2012. gada 16. februāra spriedumu lietā *C-360/10 Sabam*, 29. punkts).
- 38 Šāda preventīva iedarbība prasa, lai autortiesību vai blakustiesību subjekti varētu rīkoties, nepierādot, ka interneta pieslēguma nodrošinātājs faktiski iepazīstas ar aizsargātajiem objektiem, kas nodoti sabiedrības rīcībā bez minēto subjektu piekrišanas.
- 39 Tas tā ir vēl jo vairāk tādēļ, ka darba nodošana sabiedrības rīcībā nozīmē vienīgi to, ka šis darbs ir nodots sabiedrības rīcībā, un nav izšķirošas nozīmes tam, vai šīs sabiedrības locekļiem faktiski ir vai nav bijusi piekļuve šim darbam (šajā ziņā skat. 2006. gada 7. decembra spriedumu lietā *C-306/05 SGAE*, Krājums, I-11519. lpp., 43. punkts).
- 40 Ņemot vērā iepriekš minēto, uz pirmo jautājumu ir jāatbild, ka Direktīvas 2001/29 8. panta 3. punkts ir jāinterpretē tādējādi, ka persona, kas interneta vietnē nodod sabiedrības rīcībā aizsargātus objektus bez tiesību subjekta piekrišanas šīs direktīvas 3. panta 2. punkta izpratnē, izmanto personu, kas apskata šos objektus, interneta pieslēguma nodrošinātāja pakalpojumus, kas ir jāuzskata par starpnieku Direktīvas 2001/29 8. panta 3. punkta izpratnē.

Par otro jautājumu

- 41 Ņemot vērā uz pirmo jautājumu sniegto atbildi, uz otro jautājumu nav jāatbild.

Par trešo jautājumu

- 42 Ar trešo jautājumu iesniedzējtiesa būtībā jautā, vai Savienības tiesībās atzītās pamattiesības ir jāinterpretē tādējādi, ka tās liedz ar tiesas izdotu rīkojumu aizliegt interneta pieslēguma nodrošinātājam sniegt saviem klientiem piekļuvi interneta vietnei, kurā bez tiesību subjektu piekrišanas ir publiskoti aizsargāti objekti, ja šajā rīkojumā nav precizēts, kādi pasākumi šim pieslēguma nodrošinātājam ir jāveic, un ka pēdējais minētais var izvairīties no naudas soda par minētā rīkojuma neizpildi, ja tas pierāda, ka jau ir veicis visus iespējamus pasākumus.
- 43 Šajā ziņā, kā tas izriet no Direktīvas 2001/29 preambulas 59. apsvēruma, rīkojumu noteikumi, kuri dalībvalstīm jāparedz atbilstoši minētās direktīvas 8. panta 3. punktam, kā, piemēram, attiecībā uz izpildāmajiem nosacījumiem un procedūru, kas jāievēro, ietilpst valsts tiesībās.
- 44 Šādos apstākļos šim valsts tiesību normām, tāpat kā to piemērošanai no valsts tiesu puses, ir jāatbilst ierobežojumiem, kas izriet no Direktīvas 2001/29, kā arī no tiesību avotiem, uz kuriem ir atsauce tās preambulas 3. apsvērumā (šajā ziņā skat. iepriekš minēto spriedumu lietā *Scarlet Extended*, 33. punkts un tajā minētā judikatūra).
- 45 Lai izvērtētu tāda rīkojuma, kāds ir pamatlietā un kas pieņemts, pamatojoties uz Direktīvas 2001/29 8. panta 3. punktu, atbilstību Savienības tiesībām, ir arī jāņem vērā pienākumi, kas izriet no piemērojamo pamattiesību aizsardzības atbilstoši Eiropas Savienības Pamattiesību hartas (turpmāk tekstā – “Harta”) 51. pantam (šajā ziņā skat. iepriekš minēto spriedumu lietā *Scarlet Extended*, 41. punkts).

- 46 Tiesa jau ir nospriedusi, ka, ja ir kolīzija starp vairākām pamattiesībām, dalībvalstīm, transponējot direktīvu, ir jābalstās uz tādu tās interpretāciju, kas ļautu nodrošināt taisnīgu līdzsvaru starp dažādām piemērojamajām pamattiesībām, kuras aizsargā Savienības tiesību sistēma. Līdz ar to, īstenojot šīs direktīvas transponēšanas pasākumus, dalībvalstu iestādēm un tiesām ir ne tikai jāinterpretē savas valsts tiesības saskanīgi ar šīm pašām direktīvām, bet arī jānodrošina, lai tās nebūtu pamatotas ar tādu šīs direktīvas interpretāciju, kas nonāktu konfliktā ar šīm pamattiesībām vai citiem Savienības tiesību vispārējiem principiem – tādiem kā samērīguma princips (šajā ziņā skat. 2008. gada 29. janvāra spriedumu lietā C-275/06 *Promusicae*, Krājums, I-271. lpp., 68. punkts).
- 47 Šajā gadījumā ir jānorāda, ka tāds rīkojums kā pamatlietā, kas pieņemts, pamatojoties uz Direktīvas 2001/29 8. panta 3. punktu, pirmkārt, principiāli ir pretrunā autortiesībām un blakustiesībām, kas ir intelektuālā īpašuma daļa un tādējādi ir aizsargātas atbilstoši Hartas 17. panta 2. punktam, otrkārt, brīvībai veikt uzņēmējdarbību, kas ir tādiem saimnieciskās darbības subjektiem, kādi ir interneta pieslēguma nodrošinātāji atbilstoši Hartas 16. pantam, kā arī, treškārt, interneta lietotāju informācijas brīvībai, kuras aizsardzība ir nodrošināta Hartas 11. pantā.
- 48 Attiecībā uz brīvību veikt uzņēmējdarbību ir jākonstatē, ka tāda rīkojuma kā pamatlietā pieņemšana ierobežo šo brīvību.
- 49 Brīvība veikt uzņēmējdarbību ietver it īpaši tiesības ikvienam uzņēmumam brīvi rīkoties atbildības, kas tam ir par savu darbību, robežās ar tā rīcībā esošajiem saimnieciskajiem, tehniskajiem un finanšu resursiem.
- 50 Tāds rīkojums kā pamatlietā tā adresātam uzliek ierobežojumu, kas ierobežo tā rīcībā esošo resursu brīvu izmantošanu, jo tas liek veikt pasākumus, kas tam var radīt nozīmīgas izmaksas, ievērojami ietekmēt viņa darbības organizāciju vai prasīt sarežģītus vai kompleksus tehniskos risinājumus.
- 51 Tomēr šķiet, ka šāds rīkojums neietekmē tāda interneta pieslēguma nodrošinātāja kā pamatlietā pašu tiesību veikt uzņēmējdarbību būtību.
- 52 Pirmkārt, tāds rīkojums kā pamatlietā ļauj tā adresātam uzņemties rūpes noteikt konkrētus pasākumus, kas jāveic, lai sasniegtu noteikto rezultātu, tādējādi, ka tas var izvēlēties veikt pasākumus, kas ir vispiemērotākie tā rīcībā esošajiem resursiem un iespējām un ir saderīgi ar citiem pienākumiem un izaicinājumiem, ar ko tam ir jāsaskaras, veicot savu darbību.
- 53 Otrkārt, šāds rīkojums ļauj tā adresātam tikt atbrīvotam no tā atbildības, pierādot, ka tas ir veicis visus saprātīgos pasākumus. Šīs atbrīvotuma iespējas sekas acīmredzot ir tādas, ka šī rīkojuma adresātam nav jāziedo neiespējami upuri, – tas šķiet pamatoti, it īpaši ņemot vērā, ka šis pēdējais nav pārkāpis intelektuāla īpašuma pamattiesības, kas izraisījušas minētā rīkojuma pieņemšanu.
- 54 Šajā ziņā saskaņā ar tiesiskās noteiktības principu tādām rīkojuma adresātam kā pamatlietā pēc tam, kad ir zināmi izpildes pasākumi, ko tiesa ir pieņēmusi, un, pirms vajadzības gadījumā tiek pieņemts lēmums, ar kuru viņam tiek uzlikts sods, ir jābūt iespējai tiesā apgalvot, ka pieņemtie pasākumi ir tie, ko no viņa var sagaidīt, lai novērstu aizliegto rezultātu.
- 55 Šādos apstākļos, kad tāds rīkojuma adresāts kā pamatlietā izvēlas pasākumus, kas jāveic tā izpildei, tam ir jārupējas par interneta lietotāju pamattiesību uz informācijas brīvību ievērošanu.
- 56 Šajā ziņā interneta pieslēguma nodrošinātāja veiktajiem pasākumiem ir jābūt skaidram mērķim tādējādi, ka ar tiem ir jāizbeidz trešās personas autortiesību vai blakustiesību pārkāpums, neietekmējot interneta lietotājus, kas izmanto šī nodrošinātāja pakalpojumus, lai likumīgi piekļūtu informācijai. Pretējā gadījumā minētā nodrošinātāja iejaukšanās minēto lietotāju informācijas brīvībā, ņemot vērā tās mērķi, būtu nepamatota.

- 57 Valsts tiesām ir jābūt iespējai pārbaudīt, vai tas tā ir. Tāda rīkojuma kā pamatlietā gadījumā ir jāatgādina, ka, ja interneta pieslēguma nodrošinātājs veic pasākumus, kas tam ļauj īstenot paredzēto aizliegumu, valsts tiesām nav iespējas veikt šādu kontroli izpildes procedūras stadijā, ja tā nav apstrīdēta. Līdz ar to, lai Savienības tiesībās atzītās pamattiesības neliegtu pieņemt rīkojumu, kāds ir pamatlietā, iekšējās procedūras noteikumos ir jāparedz iespēja lietotājiem aizstāvēt savas tiesības tiesā pēc tam, kad ir zināmi interneta pieslēguma nodrošinātāja veiktie izpildes pasākumi.
- 58 Attiecībā uz intelektuālā īpašuma tiesībām vispirms ir jānorāda, ka nevar tikt izslēgts, ka tāda rīkojuma kā pamatlietā izpildes sekas nav pilnīga ieinteresēto personu intelektuālā īpašuma tiesību pārkāpuma izbeigšana.
- 59 Pirmkārt, kā ir konstatēts, šāda rīkojuma adresātam ir iespēja tikt atbrīvotam no viņa atbildības un tādējādi neveikt noteiktus pasākumus, kas, iespējams, ir īstenojami, jo tie nevar tikt uzskatīti par saprātīgiem.
- 60 Otrkārt, nav izslēgts, ka nepastāv vai faktiski nav iespējama tāda tehnika, ar kuru būtu iespējams pilnībā izbeigt intelektuālā īpašuma tiesību pārkāpumu, kā sekas būtu tādas, ka noteikti veiktie pasākumi vajadzības gadījumā būtu tā vai citādi apejami.
- 61 Jāatgādina, ka no Hartas 17. panta 2. punkta nekādā ziņā neizriet, ka šādas tiesības būtu neaizskaramas un ka tādēļ to aizsardzība būtu jānodrošina absolūti (šajā ziņā skat. iepriekš minēto spriedumu lietā *Scarlet Extended*, 43. punkts).
- 62 Šādos apstākļos pasākumiem, ko tāda rīkojuma kā pamatlietā adresāts ir veicis, to izpildot, ir jābūt pietiekami efektīviem, lai nodrošinātu attiecīgo pamattiesību efektīvu aizsardzību, t.i., to sekām ir jābūt tādām, ka tiek novērsta vai vismaz padarīta grūti realizējama neatļauta iepazīšanās ar aizsargātajiem objektiem un interneta lietotāji, kam ir piekļuve šī rīkojuma adresāta pakalpojumiem, nopietni tiek atturēti no iepazīšanās ar šiem objektiem, kas nodoti to rīcībā, pārkāpjot minētās pamattiesības.
- 63 Līdz ar to, kaut arī pasākumu, kas veikti tāda rīkojuma kā pamatlietā izpildei, sekas nav pilnīga ieinteresēto personu intelektuālā īpašuma tiesību pārkāpuma izbeigšana, tie nevar tikt uzskatīti par nesaderīgiem ar prasību saskaņā ar Hartas 52. panta 1. punktu *in fine* atrast taisnīgu līdzsvaru starp visām piemērojamajām pamattiesībām, tomēr ar nosacījumu, ka, pirmkārt, tie nelietderīgi neatņem interneta lietotājiem iespēju likumīgi piekļūt pieejamajai informācijai un, otrkārt, to sekas ir tādas, ka tiek novērsta vai vismaz padarīta grūti realizējama neatļauta iepazīšanās ar aizsargātajiem objektiem un interneta lietotāji, kam ir piekļuve šī rīkojuma adresāta pakalpojumiem, tiek nopietni atturēti iepazīties ar šiem objektiem, kas nodoti to rīcībā, pārkāpjot minētās pamattiesības.
- 64 Ņemot vērā iepriekš minētos apsvērumus uz trešo jautājumu ir jāatbild, ka Savienības tiesībās atzītās pamattiesības ir jāinterpretē tādējādi, ka tās neliedz ar tiesas izdotu rīkojumu aizliegt interneta pieslēguma nodrošinātājam sniegt saviem klientiem piekļuvi interneta vietnei, kurā bez tiesību subjektu piekrišanas ir publiskoti aizsargāti objekti, ja šajā rīkojumā nav precizēts, kādi pasākumi šim pieslēguma nodrošinātājam ir jāveic, un pēdējais minētais var izvairīties no naudas soda par minētā rīkojuma neizpildi, ja tas pierāda, ka jau ir veicis visus iespējamus pasākumus, tomēr ar nosacījumu, ka, pirmkārt, veiktie pasākumi nelietderīgi neatņem interneta lietotājiem iespēju likumīgi piekļūt pieejamajai informācijai un, otrkārt, to sekas ir tādas, ka tiek novērsta vai vismaz padarīta grūti realizējama neatļauta iepazīšanās ar aizsargātajiem objektiem un interneta lietotāji, kam ir piekļuve šī rīkojuma adresāta pakalpojumiem, tiek nopietni atturēti iepazīties ar šiem objektiem, kas nodoti to rīcībā, pārkāpjot minētās pamattiesības; tas ir jāpārbauda iesniedzējtiesai.

Par ceturto jautājumu

- 65 Ņemot vērā uz trešo jautājumu sniegto atbildi, uz ceturto jautājumu nav jāatbild.

Par tiesāšanās izdevumiem

- ⁶⁶ Attiecībā uz pamatlietas dalībniekiem šī tiesvedība ir stadija procesā, kuru izskata iesniedzējtiesa, un tā lemj par tiesāšanās izdevumiem. Izdevumi, kas radušies, iesniedzot apsvērumus Tiesai, un kas nav minēto lietas dalībnieku izdevumi, nav atlīdzināmi.

Ar šādu pamatojumu Tiesa (ceturtā palāta) nospriež:

- 1) Eiropas Parlamenta un Padomes 2001. gada 22. maija Direktīvas 2001/29/EK par dažu autortiesību un blakustiesību aspektu saskaņošanu informācijas sabiedrībā 8. panta 3. punkts ir jāinterpretē tādējādi, ka persona, kas interneta vietnē nodod sabiedrības rīcībā aizsargātus objektus bez tiesību subjekta piekrišanas šīs direktīvas 3. panta 2. punkta izpratnē, izmanto personu, kas apskata šos objektus, interneta pieslēguma nodrošinātāja pakalpojumus, kas ir jāuzskata par starpnieku Direktīvas 2001/29 8. panta 3. punkta izpratnē;
- 2) Savienības tiesībās atzītās pamattiesības ir jāinterpretē tādējādi, ka tās neliedz ar tiesas izdotu rīkojumu aizliegt interneta pieslēguma nodrošinātājam sniegt saviem klientiem piekļuvi interneta vietnei, kurā bez tiesību subjektu piekrišanas ir publiskoti aizsargāti objekti, ja šajā rīkojumā nav precizēts, kādi pasākumi šim pieslēguma nodrošinātājam ir jāveic un pēdējais minētais var izvairīties no naudas soda par minētā rīkojuma neizpildi, ja tas pierāda, ka jau ir veicis visus iespējamus pasākumus, tomēr ar nosacījumu, ka, pirmkārt, veiktie pasākumi nelietderīgi neatņem interneta lietotājiem iespēju likumīgi piekļūt pieejamajai informācijai un, otrkārt, to sekas ir tādas, ka tiek novērsta vai vismaz padarīta grūti realizējama neatļauta iepazīšanās ar aizsargātajiem objektiem un interneta lietotāji, kam ir piekļuve šī rīkojuma adresāta pakalpojumiem, tiek nopietni atturēti iepazīties ar šiem objektiem, kas nodoti to rīcībā, pārkāpjot minētās pamattiesības; tas ir jāpārbauda iesniedzējtiesai.

[Paraksti]